

iseosade vahel on markantne. Näeme, et öö-päeva päevapoolmel (s. o. hommiku k. 7 kuni õhtu k. 7) — mil toimetati mainitud kolm suuremaulatuselist vaatlust —

125. joon. Tiivisliiklemine Suurturul, taga Kivisillal kuhjuv.
La circulation au Grand Marché.

linna-äärise üksik ja hõre liiklemine muutub linnakehises harevaks ning põimjaks ja kasvab linna südameosas vilkaks ning tihedaks (vt. planigr. XXXII ja XXXIV: jalgajate ja sõidukite saaliv liiklemine lõuna aegu). Seejuures on nii linnakehises kui ka -südames siin-seal „liiklemisnõrku saari“, mis näitab, et liiklemine oma väärtust tavalisest rõhvalt laiaulatuslikult ühetasaselt ei levita, vaid (enamasti)

126. joon. Põimisliiklemine Holmil
La circulation faible sur le Holm.

Esiplaanil Emajõgi, vasakul nurgatornuljega mansardnurgik. Paremal murdpoolkelbaline (-mansard-) tõmbik, keskel Holmi uul.

lineaarselt koondab. Kõige pealt osutub, et linna liiklemine ei ole isesuun-
d a d e s ühetugevune, vaid et domineerub radiaalne suund, sellal kui tangentsiaalseil